

ผลกระทบจากค่าเงินรูเปย์อ่อนค่า ต่อการค้าไทย-อินโดนีเซีย

จากสถิติการค้าระหว่างไทยกับอินโดนีเซียในช่วงมกราคม-เมษายน 2569 พบว่า ไทยส่งออกไปอินโดนีเซียมูลค่า 3,269.889 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.78 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ไทยนำเข้าจากอินโดนีเซียมูลค่า 4,211.945 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.28 ส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้ากับอินโดนีเซีย 942.056 ล้าน USD ในช่วง 4 เดือนแรกของปี 2569

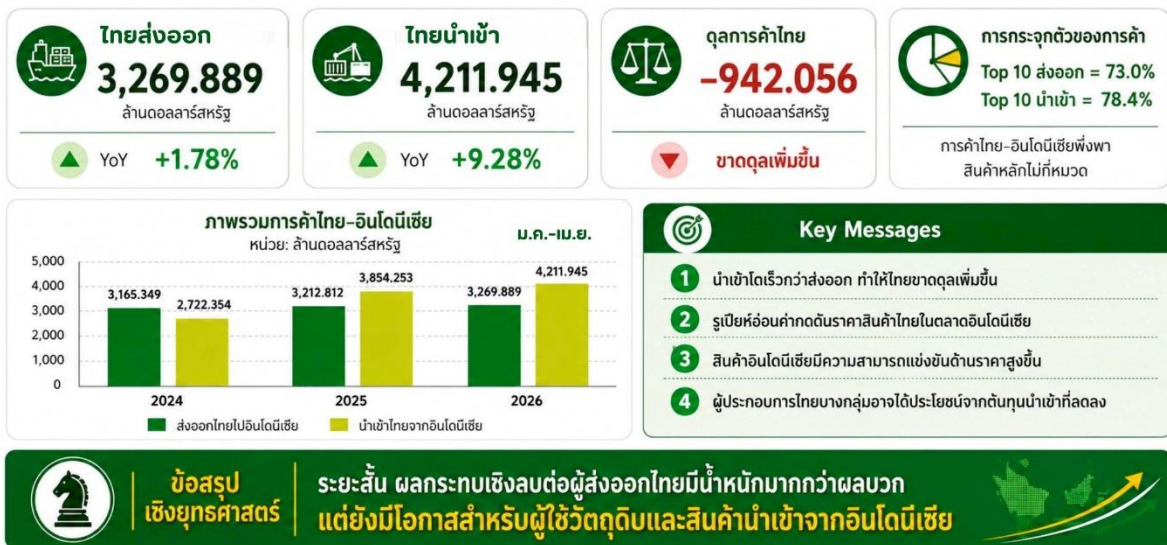
เมื่อพิจารณาเชิงโครงสร้าง พบว่าการค้าทั้งสองฝั่งมีการกระจุกตัวในสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าโภคภัณฑ์ค่อนข้างสูง โดยฝั่งส่งออกของไทย 10 อันดับแรกคิดเป็นประมาณ 73.03% ของมูลค่าส่งออกทั้งหมด ส่วนฝั่งนำเข้าจากอินโดนีเซีย 10 อันดับแรกคิดเป็นประมาณ 78.44% ของมูลค่านำเข้าทั้งหมด สะท้อนว่าความเปลี่ยนแปลงของค่าเงินรูเปย์จะส่งผลกระทบต่อไทยผ่านสินค้าไม่กี่กลุ่มหลัก ได้แก่ ยานยนต์ เครื่องจักร พลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า น้ำตาล โลหะมีค่า พลังงาน ทองแดง เหล็ก อะลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ และสินค้าอุตสาหกรรมขึ้นกลาง

ในเชิงผลกระทบ ค่าเงินรูเปย์ที่อ่อนค่าจะทำให้สินค้าไทยมีราคาแพงขึ้นในสายตาผู้นำเข้าอินโดนีเซีย โดยเฉพาะสินค้าที่ตั้งราคาเป็นดอลลาร์สหรัฐหรือเงินบาท ขณะเดียวกันสินค้าอินโดนีเซียจะมีความสามารถแข่งขันด้านราคาสูงขึ้น ทั้งในตลาดไทยและตลาดที่สาม ดังนั้น ผลกระทบสุทธิต่อไทยในระยะสั้นจึงมีแนวโน้มเป็นลบต่อผู้ส่งออกไทยมากกว่าผลบวกจากต้นทุนนำเข้าที่อาจถูกลง อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยบางกลุ่มที่นำเข้าวัตถุดิบหรือสินค้าอุตสาหกรรมจากอินโดนีเซียอาจได้รับประโยชน์ด้านต้นทุน หากสามารถบริหารความเสี่ยงด้านราคา คุณภาพ และอัตราแลกเปลี่ยนได้อย่างเหมาะสม

ผลกระทบค่าเงินรูเปียห์อ่อนค่าต่อการค้าไทย-อินโดนีเซีย

วิเคราะห์จากสถิติการค้า ม.ค.-เม.ย. 2026

อ้างอิง สถิติจาก Global Trade Atlas, 13 มิ.ย. 2569

ภาพที่ 1 ภาพรวมการค้าไทย-อินโดนีเซีย

จากภาพที่ 1 ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่า แม้มูลค่าส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียยังขยายตัวเล็กน้อย แต่การนำเข้าจากอินโดนีเซียขยายตัวเร็วกว่าอย่างชัดเจน ทำให้ดุลการค้าของไทยเปลี่ยนจากการเกินดุลในปี 2567 ไปสู่การขาดดุลในปี 2568 และขาดดุลเพิ่มขึ้นในปี 2569

การขาดดุลที่เพิ่มขึ้นไม่ได้เกิดจากการนำเข้าสินค้าบริโภคทั่วไปเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการนำเข้าสินค้าหลักหลายกลุ่ม โดยเฉพาะโลหะมีค่าและเครื่องประดับ พลังงาน ทองแดง เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เหล็ก เคมีภัณฑ์ ยาสูบ และอะลูมิเนียม ซึ่งหลายรายการเป็นสินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าทุน หรือวัตถุดิบอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับภาคการผลิตของไทย

จากภาพที่ 2 สินค้าส่งออกอันดับหนึ่งของไทยไปอินโดนีเซียคือ ยานยนต์และส่วนประกอบ มูลค่า 449.240 ล้าน USD คิดเป็นร้อยละ 13.74 ของการส่งออกทั้งหมด และยังขยายตัวร้อยละ 9.98 แสดงให้เห็นว่าอินโดนีเซียยังเป็นตลาดสำคัญของอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย อย่างไรก็ตาม การอ่อนค่าของรูเปียห์อาจทำให้ผู้นำเข้าอินโดนีเซียมีต้นทุนนำเข้าสูงขึ้น และอาจต้องรอรูบราคามากขึ้นในระยะถัดไป

หมวด โลหะมีค่า เครื่องประดับ และเหรียญ เพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 137.15 และมีสัดส่วนร้อยละ 12.67 ของการส่งออกทั้งหมด การขยายตัวดังกล่าวช่วยพยุงภาพรวมการส่งออกของไทย แต่ควรตีความอย่างระมัดระวัง เนื่องจากเป็นหมวดสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะและอาจมีความผันผวนสูงจากราคาตลาดโลก ธุรกรรมการเงิน หรือการเคลื่อนย้ายสินทรัพย์ มากกว่าจะสะท้อนอุปสงค์สินค้าอุตสาหกรรมทั่วไปโดยตรง

หมวดที่น่ากังวล ได้แก่ เครื่องจักรและเครื่องกล ลดลงร้อยละ 17.39, พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก ลดลงร้อยละ 12.22 และ น้ำตาลและขนมทำจากน้ำตาล ลดลงร้อยละ 56.06 กลุ่มเหล่านี้เป็นสินค้าส่งออกที่เกี่ยวข้องกับฐานการผลิตจริงของไทย และมีความอ่อนไหวต่อราคา หากรูเปียห์ยังอ่อนค่าต่อเนื่อง ผู้นำเข้าอินโดนีเซียอาจลดคำสั่งซื้อ เลื่อนการนำเข้า หรือหันไปใช้แหล่งผลิตภายในประเทศหรือคู่แข่งที่มีราคาถูกกว่า

10 อันดับสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปอินโดนีเซีย

ม.ค.-เม.ย. 2026 | จำแนกตามมูลค่า

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อันดับ	HS	หมวดสินค้า	มูลค่า 2026	สัดส่วน	YoY
1	87	ยานยนต์และส่วนประกอบ ยกเว้นรถไฟหรือรถราง	449.240	13.74%	+9.98%
2	71	ไข่มุก อัญมณี โลหะมีค่า เครื่องประดับ และเหรียญ	414.169	12.67%	+137.15%
3	84	เครื่องจักร เครื่องกล หม้อไอน้ำ และส่วนประกอบ	368.758	11.28%	-17.39%
4	39	พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	319.051	9.76%	-12.22%
5	85	เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	283.747	8.68%	+12.57%
6	17	น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล	205.833	6.29%	-56.06%
7	88	อากาศยาน ยานอวกาศ และส่วนประกอบ	107.805	3.30%	+214.64%
8	40	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	95.505	2.92%	+23.67%
9	90	เครื่องมือวัด เครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์ความแม่นยำ และส่วนประกอบ	72.184	2.21%	+0.78%
10	27	เชื้อเพลิงแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์จากการกลั่น	71.806	2.20%	+39.96%

Key Messages

1. หมวดส่งออกอันดับ 1 คือยานยนต์และส่วนประกอบ
2. HS 71 ขยายตัวสูง แต่เป็นหมวดที่มีความผันผวนเฉพาะตัว
3. เครื่องจักร พลาสติก และน้ำตาล เติบโตแรงกดดันชัดเจน
4. ระบุห่อหุ้มค่าดัชนีส่งออกไทย โดยเฉพาะสินค้าที่อ่อนไหวต่อราคา

Top 10 สินค้าส่งออกคิดเป็น **73.0%** ของการส่งออกไทยไปอินโดนีเซีย

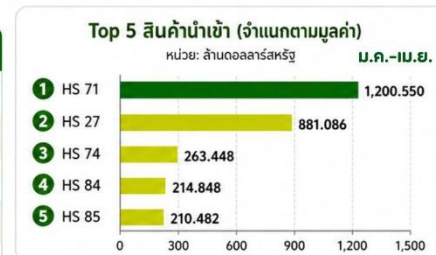
ภาพที่ 2 10 อันดับสินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปอินโดนีเซีย

10 อันดับสินค้านำเข้าสำคัญของไทยจากอินโดนีเซีย

ม.ค.-เม.ย. 2026 | จำแนกตามมูลค่า

หน่วย: ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อันดับ	HS	หมวดสินค้า	มูลค่า 2026	สัดส่วน	YoY
1	71	ไข่มุก อัญมณี โลหะมีค่า เครื่องประดับ และเหรียญ	1,200.550	28.50%	+17.81%
2	27	เชื้อเพลิงแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์จากการกลั่น	881.086	20.92%	-12.12%
3	74	ทองแดงและผลิตภัณฑ์ทองแดง	263.448	6.25%	+105.87%
4	84	เครื่องจักร เครื่องกล หม้อไอน้ำ และส่วนประกอบ	214.848	5.10%	+15.10%
5	85	เครื่องจักรไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนประกอบ	210.482	5.00%	+17.86%
6	87	ยานยนต์และส่วนประกอบ ยกเว้นรถไฟหรือรถราง	171.579	4.07%	+27.49%
7	72	เหล็กและเหล็กกล้า	102.704	2.44%	-29.33%
8	38	เคมีภัณฑ์เบื้องต้น	98.623	2.34%	+44.39%
9	24	ยาสูบ ผลิตภัณฑ์ทดแทนยาสูบ และผลิตภัณฑ์โคติน	95.478	2.27%	+182.33%
10	76	อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม	64.943	1.54%	+239.17%

Key Messages

1. การนำเข้ากระจุกตัวสูงใน HS 71 และพลังงาน
2. สินค้านำเข้าหลายรายการเป็นวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมขั้นกลาง
3. ทองแดง เคมีภัณฑ์ และอะลูมิเนียม ขยายตัวเด่น
4. ระบุห่อหุ้มค่าอาจเปิดโอกาสด้านต้นทุนให้ผู้ผลิตไทยบางกลุ่ม

Top 10 สินค้านำเข้าคิดเป็น **78.4%** ของการนำเข้าจากอินโดนีเซีย

ภาพที่ 3 10 อันดับสินค้านำเข้าสำคัญของไทยจากอินโดนีเซีย

โครงสร้างการนำเข้าของไทยจากอินโดนีเซียมีการกระจุกตัวสูง โดยหมวด โลหะมีค่า เครื่องประดับ และเหรียญ มีมูลค่าสูงสุด 1,200.550 ล้าน USD คิดเป็นร้อยละ 28.50 ของการนำเข้าทั้งหมด รองลงมาคือ เชื้อเพลิงแร่และน้ำมันแร่ มูลค่า 881.086 ล้าน USD คิดเป็นร้อยละ 20.92 ของการนำเข้าทั้งหมด เพียงสองหมวดแรกมีสัดส่วนรวมกันเกือบครึ่งหนึ่งของการนำเข้าจากอินโดนีเซีย

หมวดที่เติบโตสูงมาก ได้แก่ ทองแดงและผลิตภัณฑ์ทองแดง เพิ่มขึ้นร้อยละ 105.87, ยาสูบและผลิตภัณฑ์นิโคติน เพิ่มขึ้นร้อยละ 182.33 และอะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เพิ่มขึ้นร้อยละ 239.17

สะท้อนว่าไทยมีการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลางจากอินโดนีเซียเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับต้นทุนการผลิต ห่วงโซ่อุปทานในอาเซียน และความสามารถในการแข่งขันด้านราคาของผู้ผลิตอินโดนีเซีย

การตีความเชิงเศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ

การอ่อนค่าของเงินรูเปย์ส่งผลต่อไทยผ่านกลไกสำคัญสามประการ ได้แก่ ผลต่อราคาสินค้านำเข้าของอินโดนีเซีย ผลต่อความสามารถแข่งขันของสินค้าอินโดนีเซีย และผลต่อโครงสร้างต้นทุนของผู้ประกอบการไทย

ประการแรก เมื่อรูเปย์อ่อนค่า ผู้นำเข้าอินโดนีเซียต้องใช้เงินรูเปย์มากขึ้นในการซื้อสินค้าจากไทย โดยเฉพาะสินค้าที่ตั้งราคาเป็นดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้สินค้าไทยแพงขึ้นในตลาดอินโดนีเซีย แม้ว่าราคาส่งออกในสกุลเงินดอลลาร์จะไม่เปลี่ยนแปลงก็ตาม ผลกระทบนี้จะรุนแรงในสินค้าที่มีความยืดหยุ่นต่อราคาสูง เช่น น้ำตาล พลาสติก เครื่องจักรบางประเภท เคมีภัณฑ์ และสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลาง

ประการที่สอง สินค้าอินโดนีเซียจะมีความได้เปรียบด้านราคามากขึ้นในตลาดโลก เพราะผู้ส่งออกอินโดนีเซียสามารถเสนอราคาขายเป็นดอลลาร์ได้แข่งขันมากขึ้น หรือคงราคาขายเดิมแต่ได้รับรายได้ในรูปเงินรูเปย์เพิ่มขึ้น กลไกนี้ทำให้สินค้าไทยที่แข่งขันกับอินโดนีเซียในตลาดที่สาม เช่น อาเซียน ตะวันออกกลาง แอฟริกา และเอเชียใต้ เผชิญแรงกดดันเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสินค้าโภคภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลาง สิ่งทอ รองเท้า ผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก เคมีภัณฑ์ และอาหารแปรรูปบางรายการ

ประการที่สาม ผู้ประกอบการไทยบางกลุ่มอาจได้ประโยชน์จากต้นทุนนำเข้าที่ลดลง หากนำเข้าสินค้าหรือวัตถุดิบจากอินโดนีเซีย เช่น พลังงาน ทองแดง อะลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า กระดาษ ไขมันและน้ำมันพืช หรือสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลาง อย่างไรก็ตาม ประโยชน์ดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เพราะสินค้าหลายรายการ โดยเฉพาะพลังงานและโลหะ มักอ้างอิงราคาตลาดโลกเป็นดอลลาร์สหรัฐ ทำให้ผลบวกจากค่าเงินรูเปย์อ่อนอาจถูกจำกัด

อุตสาหกรรมไทยที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบ

อุตสาหกรรมที่ควรจับตามองเป็นลำดับแรกคือ ยานยนต์และส่วนประกอบ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกอันดับหนึ่งของไทยไปอินโดนีเซีย แม้ตัวเลขช่วงมกราคม-เมษายน 2569 ยังขยายตัว แต่ค่าเงินรูเปย์ที่อ่อนค่าจะทำให้ผู้นำเข้าอินโดนีเซียมีต้นทุนสูงขึ้น จึงอาจนำไปสู่การต่อรองราคา การปรับลดคำสั่งซื้อ หรือการเพิ่มสัดส่วนการจัดซื้อจากผู้ผลิตภายในประเทศอินโดนีเซียในระยะต่อไป

อุตสาหกรรมที่สองคือ เครื่องจักร เครื่องกล และอุปกรณ์อุตสาหกรรม ซึ่งการส่งออกไทยไปอินโดนีเซียลดลงร้อยละ 17.39 สินค้ากลุ่มนี้มักเกี่ยวข้องกับการลงทุนของภาคอุตสาหกรรม หากต้นทุนการนำเข้าสูงขึ้นจากค่าเงินรูเปย์ ผู้นำเข้าอาจเลื่อนการลงทุนหรือเลือกสินค้านำเข้าที่ราคาถูกกว่า ส่งผลให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกไทยต้องเผชิญแรงกดดันทั้งด้านราคาและเงื่อนไขการชำระเงิน

ผลกระทบต่อนโยบาย แนวโน้มปี 2569-2570 และข้อเสนอแนะ

1 อุตสาหกรรมไทยที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบ - ยานยนต์และส่วนประกอบ - เครื่องจักรและอุปกรณ์อุตสาหกรรม - พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก - น้ำตาลและสินค้าเกษตรแปรรูป - เคมีภัณฑ์ ยาง และสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลาง ! เหตุผล: สินค้าไทยมีราคาแพงขึ้นในสายตาผู้นำเข้าอินโดนีเซีย และเผชิญการแข่งขันด้านราคาสูงขึ้น	2 อุตสาหกรรมไทยที่อาจได้ประโยชน์ - ผู้นำเข้าพลังงานและวัตถุดิบจากอินโดนีเซีย - ผู้ผลิตไทยที่ใช้ทองแดง อะลูมิเนียม และเคมีภัณฑ์เป็น input - ผู้ค้าส่งและผู้นำเข้าสินค้าอาเซียน - ผู้เล่นที่แข่งขันด้วยคุณภาพ มาตรฐาน และความน่าเชื่อถือ 🎯 โอกาสเกิดเมื่อผู้ประกอบการบริหารต้นทุนและความเสี่ยงค่าเงินได้ดี
3 แนวโน้มครึ่งปีหลัง 2026 - ปี 2027 - ครึ่งปีหลัง 2026: ตลาดอินโดนีเซียยังมีระดับการนำเข้า - การแข่งขันด้านราคาในอาเซียนมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น - ปี 2027: หากอุปสงค์มีเสถียรภาพ การนำเข้าอาจฟื้นตัวบางส่วน - อินโดนีเซียยังเป็นทั้งตลาดโอกาสและคู่แข่งเชิงยุทธศาสตร์ของไทย	4 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการไทย - บริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนและกบฏเงินบาท - ขยายจากสินค้า commodity ไปสู่สินค้า value-added - ใช้โอกาสจากต้นทุนนำเข้าที่เหมาะสมอย่างเลือกสรร - แข่งขันด้วยคุณภาพ มาตรฐาน และความตรงเวลามากกว่าราคา

จาก Price Competition สู่ Value Competition
 แนวทางที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ประกอบการไทย คือการยกระดับสินค้า บริการ และความน่าเชื่อถือของห่วงโซ่อุปทาน

อุตสาหกรรมที่สามคือ **พลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก** ซึ่งลดลงร้อยละ 12.22 สินค้ากลุ่มนี้มีการแข่งขันสูงในภูมิภาค และผู้ซื้อสามารถเปลี่ยนแหล่งจัดซื้อได้ค่อนข้างง่าย หากอินโดนีเซียสามารถผลิตทดแทนในประเทศหรือจัดซื้อจากประเทศที่มีต้นทุนต่ำกว่า ไทยอาจเสียส่วนแบ่งตลาดได้

อุตสาหกรรมที่สี่คือ **เคมีภัณฑ์ พลาสติก ยาง และสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลาง** ซึ่งต้องแข่งขันกับผู้ผลิตอินโดนีเซียและประเทศคู่แข่งในตลาดภูมิภาค การอ่อนค่าของรูเปย์ทำให้สินค้าอินโดนีเซียมีความสามารถแข่งขันด้านราคาสูงขึ้น และอาจกดดันผู้ส่งออกไทยทั้งในตลาดอินโดนีเซียและตลาดที่สาม

อุตสาหกรรมไทยที่อาจได้รับประโยชน์

กลุ่มแรกคือ **ผู้ประกอบการที่นำเข้าวัตถุดิบ พลังงาน และสินค้าอุตสาหกรรมชั้นกลางจากอินโดนีเซีย** โดยเฉพาะสินค้าหมวดพลังงาน ทองแดง อะลูมิเนียม เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า และวัตถุดิบอุตสาหกรรมอื่น หากค่าเงินรูเปย์อ่อนลงและผู้ส่งออกอินโดนีเซียส่งผ่านผลดังกล่าวมายังราคาขาย ผู้ประกอบการไทยอาจลดต้นทุนการผลิตได้บางส่วน

กลุ่มที่สองคือ **ผู้ประกอบการไทยที่สามารถใช้วัตถุดิบจากอินโดนีเซียเพื่อผลิตสินค้ามูลค่าเพิ่มสูง** เช่น อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เคมีภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนอุตสาหกรรม หากสามารถบริหารจัดการจัดซื้อได้ดี ไทยอาจใช้ต้นทุนที่ลดลงเพื่อเพิ่ม margin หรือเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดส่งออกอื่น

กลุ่มที่สามคือ **ผู้ค้าส่ง ผู้นำเข้า และผู้จัดจำหน่ายสินค้าอาเซียน** ซึ่งอาจได้ประโยชน์จากสินค้านำเข้าจากอินโดนีเซียที่มีราคาถูก อย่างไรก็ตาม ผลบวกล้วนนี้อาจกลายเป็นแรงกดดันต่อผู้ผลิตในประเทศ หากสินค้านำเข้าจากอินโดนีเซียเข้ามาแข่งขันกับสินค้าไทยในตลาดภายในประเทศมากขึ้น

กลุ่มที่สี่คือ **ผู้ประกอบการที่เน้นคุณภาพ มาตรฐาน และความน่าเชื่อถือของซัพพลายเชน** หากความผันผวนของค่าเงินอินโดนีเซียทำให้ผู้ซื้อระหว่างประเทศต้องการกระจายความเสี่ยง ไทยสามารถใช้จุด

ทั้งด้านมาตรฐานการผลิต ระบบโลจิสติกส์ คุณภาพสินค้า และความน่าเชื่อถือในการส่งมอบ เพื่อรักษาหรือขยายโอกาสในตลาดที่ให้ความสำคัญกับคุณค่ามากกว่าราคาเพียงอย่างเดียว

แนวโน้มครึ่งปีหลัง 2569 และปี 2570

ในครึ่งปีหลัง 2569 แนวโน้มสำคัญคือการค้าไทย-อินโดนีเซียจะยังอยู่ภายใต้แรงกดดันจากความผันผวนของค่าเงิน หากrupiahยังอ่อนค่าหรือผันผวนสูง ผู้นำเข้าอินโดนีเซียจะมีแรงจูงใจในการลดต้นทุนนำเข้าต่อราคา และคัดเลือกสินค้าที่จำเป็นมากขึ้น สินค้าไทยที่มีความแตกต่างต่ำหรือแข่งขันด้วยราคาเป็นหลักจะได้รับผลกระทบมากกว่าสินค้าที่มีเทคโนโลยี มาตรฐาน หรือคุณภาพเฉพาะ

ในปี 2570 หากค่าเงินrupiahมีเสถียรภาพมากขึ้น การนำเข้าสินค้าจากไทยอาจฟื้นตัวบางส่วน โดยเฉพาะสินค้าที่จำเป็นต่ออุตสาหกรรมของอินโดนีเซีย เช่น ชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องจักร พลาสติก เคมีภัณฑ์ และสินค้าอุตสาหกรรมขั้นกลาง อย่างไรก็ตาม หากrupiahยังอ่อนค่าเมื่อเทียบกับเงินบาทหรือดอลลาร์สหรัฐ ผู้ส่งออกไทยจะยังเผชิญแรงกดดันด้านราคา และต้องปรับกลยุทธ์จากการขายสินค้าแบบทั่วไปไปสู่การขายคุณค่า บริการ มาตรฐาน และความน่าเชื่อถือ

ในเชิงโครงสร้าง อินโดนีเซียจะยังเป็นทั้ง “ตลาดโอกาส” และ “คู่แข่งที่แข็งแกร่งขึ้น” สำหรับไทย ตลาดภายในประเทศอินโดนีเซียยังมีขนาดใหญ่และมีอุปสงค์จากประชากรจำนวนมาก แต่ในเวลาเดียวกัน การอ่อนค่าของrupiahจะช่วยให้ผู้ผลิตอินโดนีเซียแข่งขันด้านราคาได้ดีขึ้นในตลาดส่งออก ดังนั้น ผู้ประกอบการไทยไม่ควรมองอินโดนีเซียเป็นเพียงตลาดปลายทาง แต่ต้องมองเป็นคู่แข่งเชิงยุทธศาสตร์ในห่วงโซ่อุปทานอาเซียนด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการไทย

ผู้ส่งออกไทยควรทบทวนกลยุทธ์ราคาและเงื่อนไขการค้าอย่างจริงจัง โดยเฉพาะสินค้าที่ส่งออกไปอินโดนีเซียในหมวดยานยนต์ เครื่องจักร พลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า ยาง และเคมีภัณฑ์ ควรประเมินว่าลูกค้าอินโดนีเซียรับภาระต้นทุนจากค่าเงินได้มากเพียงใด และควรกำหนดทางเลือกด้านราคา ขนาดบรรจุ เงื่อนไขเครดิต และเงื่อนไขส่งมอบให้ยืดหยุ่นมากขึ้น

ผู้ประกอบการควรใช้เครื่องมือบริหารความเสี่ยงอัตราแลกเปลี่ยนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะธุรกิจที่รับชำระเงินเป็นดอลลาร์สหรัฐ แต่ลูกค้าปลายทางมีรายได้เป็นrupiah ควรกำหนด trigger point สำหรับการปรับราคา การทำ forward contract การลดระยะเวลาเครดิต หรือการขอเงินมัดจำเพิ่มเติม เพื่อลดความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงิน

ผู้ประกอบการในกลุ่มสินค้าเกษตรแปรรูปและสินค้าโภคภัณฑ์ควรเร่งขยับสู่สินค้ามูลค่าเพิ่มสูง เช่น น้ำตาลเฉพาะทาง ส่วนผสมอาหาร แป้งดัดแปร วัตถุดิบอุตสาหกรรมอาหาร สินค้าฮาลาล สินค้าเพื่อสุขภาพ และผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานเฉพาะ เพราะสินค้าพื้นฐานที่แข่งขันด้วยราคาเพียงอย่างเดียวจะเสียเปรียบมากขึ้นเมื่อประเทศคู่แข่งมีค่าเงินอ่อนกว่า

ผู้นำเข้าวัตถุดิบจากอินโดนีเซียควรใช้โอกาสจากค่าเงินรูเปี้ยที่อ่อนในการเจรจาสัญญาระยะกลาง แต่ไม่ควรพึ่งพาแหล่งนำเข้าเดียวมากเกินไป ควรเปรียบเทียบต้นทุนรวมซึ่งรวมถึงราคา ค่าขนส่ง ระยะเวลาส่งมอบ ความเสี่ยงด้านคุณภาพ และความเสี่ยงค่าเงิน ไม่ใช่พิจารณาเฉพาะราคาหน้าใบเสนอซื้อ

ภาครัฐกิจไทยควรติดตามข้อมูลการค้าในระดับ HS รายหมวดอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหมวดที่มีสัดส่วนสูงและเปลี่ยนแปลงเร็ว ได้แก่ HS 87 ยานยนต์, HS 71 โลหะมีค่า, HS 84 เครื่องจักร, HS 39 พลาสติก, HS 85 เครื่องใช้ไฟฟ้า, HS 17 น้ำตาล, HS 27 พลังงาน, HS 74 ทองแดง, HS 72 เหล็ก และ HS 76 อะลูมิเนียม เพราะสินค้าเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางการค้าไทย-อินโดนีเซียในระยะถัดไป

บทสรุป

สถิติการค้าช่วงมกราคม-เมษายน 2026 ชี้ว่า ไทยยังสามารถรักษาการส่งออกปอินโดนีเซียให้ขยายตัวได้เล็กน้อย แต่การนำเข้าจากอินโดนีเซียเติบโตเร็วกว่า ส่งผลให้ไทยขาดดุลการค้าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ภาพดังกล่าวสะท้อนความเชื่อมโยงเชิงลึกระหว่างสองประเทศ ทั้งในฐานะตลาดส่งออก แหล่งวัตถุดิบ และคู่แข่งทางการค้าในภูมิภาค

ค่าเงินรูเปี้ยที่อ่อนค่าจะสร้างแรงกดดันต่อผู้ส่งออกไทย เนื่องจากสินค้าไทยมีราคาแพงขึ้นในสายตาผู้นำเข้าอินโดนีเซีย ขณะเดียวกันยังเพิ่มความสามารถแข่งขันด้านราคาของสินค้าอินโดนีเซียในตลาดโลก อย่างไรก็ตาม ไทยยังมีโอกาสในกลุ่มผู้นำเข้าวัตถุดิบและผู้ประกอบการที่สามารถใช้ต้นทุนจากอินโดนีเซียมาต่อยอดเป็นสินค้ามูลค่าเพิ่มสูง

ดังนั้น กลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการไทยไม่ใช่การแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว แต่ควรยกระดับไปสู่การแข่งขันด้านคุณค่า ได้แก่ คุณภาพ มาตรฐาน ความน่าเชื่อถือของซัพพลายเชน นวัตกรรม บริการ และความสามารถในการตอบสนองความต้องการเฉพาะของตลาดอินโดนีเซีย หากดำเนินการได้ ไทยจะสามารถลดความเสี่ยงจากความผันผวนของค่าเงิน และรักษาความสามารถในการแข่งขันในตลาดอาเซียนได้อย่างยั่งยืน